

Възкресение Христово — Пасха (8. Април 2007 г.)

Апостолски четива

ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЛА ДО РИМЛЯНИ, ГЛАВА 6: 3. Или не знаете, че всички ние, които се кръстихме в Христа Исуса, в Неговата смърт се кръстихме? 4. И тъй, ние се погребяхме с Него чрез кръщението в смъртта, та, както Христос възкръсна от мъртвите чрез славата на Отца, тъй и ние да ходим в обновен живот. 5. Защото, ако сме сраснати с подобие на смъртта Му, то ще бъдем съучастници и на възкресението, 6. като знаем това, че ветхият наш човек е разпнат с Него, за да бъде унищожено греховното тяло, та да не бъдем вече роби на греха; 7. защото, който е умрял, той се е освободил от грях. 8. Ако пък сме умрели с Христа, вярваме, че и ще живеем с Него, 9. знаейки, че Христос, веднъж възкръснал от мъртвите, вече не умира: смъртта няма вече власт над Него. 10. Колкото до това, че Той умря, умря веднъж за греха; а колкото до това, че живее, живее за Бога. 11. Тъй и вие считайте себе си мъртви за греха, обаче живи за Бога в Христа Исуса, нашия Господ.

Евангелски четива

ОТ МАТЕЯ СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 28

1. И като мина събота, на разсъмване, в първия ден на седмицата, дойде Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба.
2. И ето, стана голям трус: защото Ангел Господен слезе от небето, пристъпи, отвали камъка от вратата гробни и седеше върху него;
3. видът му беше като светкавица, а дрехата му – бяла като сняг;
4. и пазачите, уплашени от него, се разтрепериха и станаха като мъртви.
5. Ангелът се обърна към жените и им рече: не бойте се; зная, че търсите разпнатия Исуса;
6. няма Го тук: Той възкръсна, както беше казал; дойдете, вижте мястото, дето е лежал Господ,
7. и идете скоро, та обадете на учениците Му, че Той възкръсна от мъртвите, и ето, преварва ви в Галилея; там ще Го видите. На, казах ви.
8. И като излязоха бързо из гроба, те със страх и радост голяма се затекоха да обадят на учениците Му.
9. А когато отиваха да обадят на учениците Му, ето, Исус ги среща и рече: радвайте се! А те се приближиха, хванаха се за нозете Му и Му се поклониха;

Символ на вярата

1. Вярвам в един Бог Отец, Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо.
2. И в един Господ Исус Христос, Сина Божий, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове: Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен с Отца, и чрез Когото всичко е станало.
3. Който заради нас, човеците, и заради нашето спасение слезе от небесата и се възплъти от Духа Светаго и Дева Мария и стана човек.
4. И бе разпнат за нас при Понтия Пилата, и страда, и бе погребан.
5. И възкръсна в третия ден, според Писанията.
6. И възлезе на небесата и седи отдясно на Отца.
7. И пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви и царството Му не ще има край.
8. И в Духа Светаго, Господа, Животоворящия, който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и го славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците.
9. В едната, света, вселенска (съборна) и апостолска Църква.
10. Изповядвам едно кръщение за опрощаване на греховете.
11. Чакам възкресение на мъртвите.
12. И живот в бъдещия век! Амин.

ДЕЯНИЯ НА СВЕТИТЕ АПОСТОЛИ, ГЛАВА 1: 1. Първата книга, о Теофиле, написах за всичко, що Исус начена да върши и учи 2. до деня, когато се възнесе, като даде чрез Духа Светаго заповеди на апостолите, които бе избрал, 3. на които и представи Себе Си жив след Своето страдание с много верни доказателства, като им се явяваше през четирийсет дена и говореше за царството Божие; 4. и като се събираше с тях, Той им заповяда: не се отдалечавайте от Иерусалим, а чакайте обещанието на Отца, за което сте слушали от Мене; 5. защото Иоан кръщава с вода, а вие не след много дни от днес ще бъдете кръстени с Дух Светий. 6. Те, прочее, като се събраха, питаха Го, думайки: в това ли време, Господи, възстановяваш царството Израилево? 7. А Той им отговори: не се пада вам да знаете времената или годините, които Отец е положил в Своя власт; 8. но ще приемете сила, кога слезе върху ви Дух Светий; и ще Ми бъдете свидетели в Иерусалим и в цяла Иудея и Самария, и дори до край-земя.

ОТ ИОАНА СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ, ГЛАВА 1

1. В начало беше Словото, и Словото беше у Бога, и Бог беше Словото. 2. То беше в начало у Бога. 3. Всичко чрез Него стана, и без Него не стана нито едно от онова, което е станало. 4. В Него имаше живот, и животът беше светлината на човеците. 5. И светлината в мрака свети, и мракът я не обзе. 6. Имаше един човек, пратен от Бога, името му Иоан; 7. той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, та всички да повярват чрез него. 8. Той не беше светлината, а бе пратен да свидетелствува за светлината. 9. Съществуваше истинската светлина, която просветява всеки човек, идващ на света. 10. В света беше, и светът чрез Него стана, но светът Го не позна. 11. Дойде у Своите Си, и Своите Го не приеха. 12. А на всички ония, които Го приеха, – на вярващите в Неговото име, – даде възможност да станат чедра Божии; 13. те не от кръв, ни от похот плътска, нито от похот мъжка, а от Бога се родиха. 14. И Словото стана плът, и живя между нас, пълно с благодат и истина; и ние видяхме славата Му, слава като на Единороден от Отца. 15. Иоан свидетелствуваше за Него и викаше, думайки: Тоя беше, за Когото казах: Идещият след мене ме изпревари, защото съществуваше по-напред от мене. 16. И от Неговата пълнота всички ние приехме и благодат въз благодат; 17. защото Законът бе даден чрез Моисея, а благодатта и истината произлезе чрез Исуса Христа.

Страданият Христос: Кеносис и Възкресение

Господ Иисус Христос при Своето възплъщение принуди Себе Си, като прие форма на раб. Самопризването на Бог Слово се нарича „кеносис“¹.

Той смири Себе Си, бе послушен дори до смърт, смърт на кръст, за да ни изкупи и спаси от робството на греха, проклятието на смъртта.

Защо Господ смири и понизи Себе Си? За да ни научи на смирение. Бидейки Бог, Той прие образ на раб и стана човек, за да обожи рабите на греха.

Разбойникът, разпънат от дясната Му страна, повярва, че Той е Господ и тази вяра очисти сърцето му от всички престъпления. Той смирено изповяда своята греховност и защити Христа пред другия разбойник. С покаяние се обърна към Христос: „Спомни си за мене, (Господи), кога дойдеш в царството Си“ (Лк. 23:42). „И [Спасителят] му каза: Истина ти казвам: днес ще бъдеш с Мене в рая“ (43 ст.).

Господ Иисус възкреси мъртвата от греховете душа на разбойника и му дари вяра, покаяние, смирение и любов. Той възкресява всеки, който повярва в Него като разбойника и му дава смирение и любов. Само чрез покаяно смирение Господ ще възкреси и нашите души за любов към Него и към всички хора.

Само ако се съ-разпънем с Него, ще царуваме заедно с Него.

Боже, бъди милостив към мене, грешника!

Иисусе! Спомни си за мене, кога дойдеш в царството Си!

Страданията Христови – литургичен аспект

Боже Мой, Боже Мой, защо Ме изостави? (Марк 15:34). Иисус каза: Свършено е! И като наведе главата (Си), предаде духа (Си) (Йоан 19:30).

Християнството е точна религия. Бог Слово извърши изкуплението на всички хора от всички техни грехове, проливвайки Своята кръв на кръста в петък, 14 Нисан², 30 или 33 г. сл. Р. Хр.

Това стана по времето на еврейския празник Пасха. Когато Той издъхна като човек и предаде Духа Си на Отца, в Иерусалимския храм започнаха да колят пасхалните агнета – предобраз на Агнеца Божи, пожертван, за да ни умие с кръвта Си от всеки грях.

По време на пасхалната обредна трапеза се роди и християнската литургия. Апостолът на езичниците благовести: „Аз получих от Господа онова, което ви и предадох: че Господ Иисус в нощта, в която бе предаден, взе хляб и след като благодари, разчупи (го) и каза: Това е Моето Тяло, което е за вас; това правете за Мой спомен. А също тъй и потира след вечерята, като каза: Този потир е Новият Завет с Моята кръв; това правете всеки път, когато пиете, за Мое възпоменание. Защото колчем ядете този Хляб и пиете от Потира, възвестявате смъртта на Господа, докле Той дойде“ (1 Кор. 11:23-25)³.

Смисълът на божествената Литургия е в приемането на Тялото и Кръвта Христови⁴, пожертвани на кръста, за възпоменаване и възвестяване на страданията и смъртта на Господа Иисуса за нашето изкупление и спасение. Тя има кенотичен характер. Христовият кеносис (самопризвяване, което започва с възплъщението на Бога Слово и завършва с Неговите спасителни страдания и кръстна смърт) се възвестява всеки път от всеки християнин, който вярва, че приема Тялото и Кръвта Христови, за да бъде омит чрез тях от всеки грях и да получи живот вечен.

Мнозина се самолишават от вечен живот, след като не пристъпват към Храната на вечния живот – Христос, който предаде Себе Си за всички. Протестантите приемат само символа на Тялото и Кръвта Му, но не и самите Тяло и Кръв. Как тогава Кръвта Христова ще ги омие от греховете им, извършени след кръщението?

Колцина християни мисионерстват, като приемат Тялото и Кръвта Христови и така възвестяват смъртта на Господа пред всички хора?

Сектантите мисионерстват само на думи и се гордеят, че са спасени, но на дело никога не приемат Тялото и Кръвта, чрез които Господ Иисус дава вечния живот – Самия Себе Си. Гордостта лишава хората от възможността да общуват със Смирилия Се Бог, единствен извор на живот вечен.

Нека всички се смирим и обикнем Христа от все сърце, както Той ни обикна и предаде Себе си за нас, за да ни възкреси чрез Тялото и Кръвта Си. Той е пътят, истината, животът и възкресението, и само чрез Неговите спасителни страдания, смърт и възкресение Бог възкресява човеците за спасение и вечен живот.

взето от: www.pravoslavie.bg Автор: Павел Николов

Четиво на Българската Православна Църковна Община «Св. Цар Борис Покръстител» – Берлин www.berlin.dveribg.net
Заповядайте на неделните беседи след св. Литургия (към 12 часа в храма)

¹ кеносис (гр.) – жертвоготовно смирение, понижаване, себеотдаване; Той „понизи (*ekenosen*) Себе Си, като прие образ на раб и се уподоби на човеци; и по вид се оказа като човек“ (Фил. 2:7). (бел. ред.)

² първият месец според еврейския календар (бел. ред.)

³ вж. също Йоан 6:53-57: „А Иисус им рече: истина, истина ви казвам: ако не ядете плътта на Сина Човечески и не пиете кръвта Му, не ще имате в себе си живот. Който яде Моята плът и пие Моята кръв, има живот вечен, и аз ще го възкреса в последния ден. Защото плътта Ми е наистина храна, и кръвта Ми е наистина питие. Който яде Моята плът и пие Моята кръв, пребъдва в Мене, и аз в него. Както Мене е пратил живият Отец, и аз живея чрез Отца, тъй и който Мене яде, ще живее чрез Мене.“ (бел. ред.)

⁴ Жертвата на разпнатия Христос се извършва повторно на всяка литургия. Причастието (Евхаристията) е църковно тайнство, в което чрез действието на Светия Дух хлябът и виното се претворяват в Плът и Кръв Христови. Това не се разбира символично, а съвсем реално (действително и същностно): хлябът и виното остават това, което са и стават Това, Коего не са били, т.е. Плът и Кръв Христови. Вярващите са призвани да ги приемат по време на света Литургия. По този начин се извършва още в този свят съединението ни с Христос – Извора на вечния живот. Св. Причастие да не се бърка с антидора (или „нафората“, както неправилно се нарича на български). Антидорът или „нафората“ са (само) осветени частици хляб, но не и Плът и Кръв Христови. (бел. ред.)